

Ἐν Φαιστῶ Στη Φαιστό
τῆς Κρήτης της Κρήτης
Γαλάτεια η Γαλάτεια,
ἢ Εὐρυτίου η κόρη του Ευρυτίου,
τοῦ Σπάρτωνος του γιου του Σπάρωνα,
συνεζύγη παντρεύτηκε
Λάμπρω τον Λάμπρο,
τῶ Πανδίωνος, τον γιο του Πανδίονα,
ἀνδρὶ ἄνδρα
εὖ ἔχοντι μὲν ευγενικῆς
τὰ εἰς γένος, καταγωγῆς (καλοστεκούμενο από γενιά),
ἐνδεεῖ δὲ βίου. ἀλλὰ φτωχό.

Οὗτος, Αυτός,
ἐπειδὴ ὅταν
ἢ Γαλάτεια η Γαλάτεια
ἦν ἐγκύμων, εγκυμονούσε,
ἠΰξατο μὲν ευχήθηκε
γενέσθαι να γεννηθεῖ
αὐτῶ σε αὐτὸν
ἄρρενα αρσενικό
παῖδα, παιδί (δηλ. να αποκτήσει αρσενικό παιδί),
προηγόρευσε δὲ και ἔλεγε εκ των προτέρων
τῇ γυναικί, στη γυναίκα (του)
ἐὰν αν
γεννήσῃ γεννήσει
κόρην, κορίτσι,
ἀφανίσαι. ὅτι θα το αφανίσει (σκοτώσει).

Τῇ δὲ Γαλατεία Ὅμως στη Γαλάτεια
ἐγένετο γεννήθηκε
θυγάτηρ. κόρη (ἡ Γαλάτεια γέννησε κόρη).

Καὶ κατοικτεῖρασα Καὶ εκείνη, ἐπειδὴ λυπήθηκε
τὸ βρέφος το βρέφος
καὶ καὶ
λογισαμένη ἐπειδὴ συλλογίστηκε
τὴν ἐρημίαν τὴν ἐρήμωση
τοῦ οἴκου του σπιτιοῦ,
ἐψεύσατο εἶπε ψέματα
τὸν Λάμπρον στον Λάμπρο
λέγουσα λέγοντας
τεκεῖν ὅτι γέννησε
ἄρρεν ἀγόρι
καὶ καὶ
ἐξέτρεφεν (το) ἀνέτρεφε
ὡς παῖδα κοῦρον σαν γιο,
ὀνομάσασα ἀφοῦ το ονόμασε
Λεύκιππον. Λεύκιππο.

Ἐπεὶ δὲ Ὄταν ὁμως
ἡ κόρη ἡ κόρη

ἤϋξετο **μεγάλωνε**
καὶ **και**
ἔγένετο **ἔγινε**
ἄφατόν τι **ανείπωτης**
κάλλος, **ομορφιάς** (ὁμορφη ανώτερη από κάθε περιγραφή),
ἢ Γαλάτεια **ἡ Γαλάτεια,**
δείσασα **επειδὴ φοβήθηκε**
τὸν Λάμπρον, **τον Λάμπρο,**
κατέφυγεν **κατέφυγε**
εἰς τὸ ἱερόν **στο ἱερό**
τῆς Λητοῦς **της Λητώς**
καὶ **και**
ἰκέτευεν **ικέτευε**
πλεῖστα **θερμά** (πάρα πολύ)
τὴν θεόν, **τη θεά,**
εἴ **μήπως**
πως **με κάποιο τρόπο**
ἢ παῖς **το κορίτσι**
δύναιτο **μπορούσε**
γενέσθαι **να γίνει**
αὐτῇ **γί'αυτήν**
κόρος **αγόρι**
ἀντὶ **αντί**
θυγατρὸς. **για θυγατέρα.**

Ἡ δὲ Λητώ **Και ἡ Λητώ**
ᾤκτειρε **λυπήθηκε**
τὴν Γαλάτειαν **την Γαλάτεια**
ὄδυρομένην **επειδὴ οδυρόταν**

συνεχῶς συνεχῶς
καὶ και
ἰκετεύουσιν (την) ἰκέτευε,
καὶ και
μετέβαλε ἀλλαξε
τὴν φύσιν τη φύση
τῆς παιδὸς του κοριτσιού
εἰς σε
κόρον. αγόρι.

Φαίστιοι Οἱ κάτοικοι τῆς Φαιστοῦ
ἔτι ἀκόμη
μέμνηνται θυμούνται
ταύτης αὐτή
τῆς μεταβολῆς τη μεταβολή,
καὶ και
καλοῦσιν ονομάζουν
τὴν ἑορτὴν τὴν γιορτὴ
Ἐκδύσια, Εκδύσια,
ἐπεὶ επειδή
ἢ παῖς ἢ κόρη
ἐξέδου ἐβγαλε
τὸν πέπλον. το πέπλο (δηλ. ἀπέβαλε τὴ γυναικεία φύση).